

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-003/13

Priština, 25. jun 2013. godine

U postupku:

Z. B.
Novi Beograd
Srbija

Podnosilac zahteva/Žalilac

protiv

B. O.
Iz Uroševca

Tužena strana/Tužnik

Žalbeno veće Vrhovnog suda Kosova u sastavu Anne Kerber, predsedavajući sudija, Elka Filcheva-Ermenkova i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/152/2012 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem 44729), od dana 19. Aprila 2012. godine, nakon zasedanja održanog 25 Juna 2013. godine, donosi sledeće

PRESUDA

1. Poništava se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/152/2012 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA 44729), od dana 19. aprila 2012. godine, i odbacuje se zahtev za privatnu imovinu zbog nedostatka jurisdikcije.
2. Žalilac je obavezan da plati troškove postupka u iznosu do € 60 (šezdeset evra) u roku 90 (devedeset) dana od dana dostave presude inače će doći do prisilnog izvršenja.

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 13. avgusta 2007. godine, Z. B. je podneo zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI) kojim je potraživao potvrđivanje njegovog imovinskog prava nad stanom koji se nalazi u Uroševcu, „Leljinova“ ulica br. 17, lamela A, ulaz II, sprat II, stan br. 4, u površini of 40. 70 m². Dana 17. juna 1999. godine isti je izgubio posed nad ovom imovinom kao posledica situacije na Kosovu tokom 1998/1999. godine. Prema tome, on potražuje potvrđivanje svojinskog prava nad stanom i ponovni posed istog.

U prilogu njegovom imovinskom zahtevu, on je dostavio KAI sledeće pismene dokaze:

- Odluka br. 109 Tehničke škole “Zenel Hajdini” u Uroševcu, od dana 06. decembra 1991. godine, kojom je podnosiocu zahteva dodeljen na korišćenje stan koji se nalazi u Uroševcu, ul. Lenjin, br. 17, lamela „A“ II, drugi ulaz br. 4, u površini od 40,70 m².
- Lična karta br.. L3073 od dana 15. decembra 2003. godine, izdata od strane organa unutrašnjih poslova Srbije.

Podnosilac zahteva je dostavio nekoliko ostalih dokumenata koji nisu u vezi imovinskog zahteva za stanarsko pravo nad navedenim stanom.

U 2008. godini, KAI je obavila obaveštenje zahteva postavljanjem znaka na mestu na kome se navodno nalazio stan, gde je ekipa za obaveštenje našla da je ova imovina zauzeta od strane B. O. koji tvrdi pravo korišćenja stana.

Kako bi podržao svoje navode o njegovom pravu korišćenja nad imovinom koja je predmet imovinskog zahteva, on je dostavio sledeća dokumenta:

- Odluka za privremeno stanovanje Opštinskog odbora privremene Vlade, br. 362/199 od dana 16. septembra 1999. godine, kojom je tuženoj strani dodeljen stan na privremeno stanovanje, koji se nalazi u Uroševcu, ulica "17 nëntori" zgrada A, prvi sprat, stan br. 4;
- Uplatnica poreza imovine na ime tužene strane, od dana 23. marta 2004. godine;
- Lična karta izdata od strane UNMIK-a dana 07. marta 2006. godine.

Ekipa za verifikaciju je jedino mogla da verifikuje odluku o privremenom stanovanju opštinskog odbora.

Odlukom KPCC/D/R/152/2012, od dana 19. aprila 2012. godine, zahtev je odbijen, sa obrazloženjem da podnosilac zahteva nije dostavio legitimne činjenice i dokaze za potvrđivanje prava nad imovinom koja je pitanje imovinskog zahteva. Odluka br. 109 Tehničke škole "Zenel Hajdini", od dana 06. decembra 1991. godine, nije pozitivno verifikovana od strane Ekipe za verifikaciju KAI, te takva odluka ne može legitimisati podnosioca zahteva kao nosioca imovinskog prava nad imovinom u zahtevu. Prema tome, žalilac nije mogao da dokaže njegovo navodno pravo nosioca imovinskog prava.

Dana 16. oktobra 2012. godine, podnosilac zahteva, Z. B., je primio odluku Komisije. Dana 28. septembra 2012. godine, tužena strana je primila odluku Komisije ali nije podneo odgovor na zahtev.

Žalilac, Z. B. je uložio žalbu dana 01. novembra 2012. Godine, kojom je napao odluku KIZK sa navodima da se odluka sastoji od pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava, sa zahtevom da se prihvati njegova žalba i njegovo pravo da koristi stan i da se vrati imovina u njegovom posedu. On je izjavio da mu je na osnovu odluke br. 109 Tehničke škole "Zenel Hajdini" u Uroševcu, dodeljen stan na korišćenje, koji se nalazio u Uroševcu, Lunjinova ulica br. 17, lamela "A", ulaz II, br. 4, u površini od 40,70 m².

Pravno obrazloženje:

Žalba je prihvatljiva jer je ista uložena u vremenskom roku od 30. dana od dana uručenja odluke. U smislu člana 12.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079 o Rešavanju zahteva koji se odnose na privatnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu, stranka može uložiti žalbu u roku od trideset (30) dana nakon obaveštenja povodom odluke.

Vrhovni sud zaključuje da je odluka KIZK na koju je uložena žalba doneta na osnovu bitne povrede odredbi člana 182 stav 2, tačka b ZPP i člana 3.1 UNMIK Uredbe zamenjene Zakonom br. 03/L-079, povrede koje su apsolutne prirode koje Sud reguliše *ex officio*. Na osnovu ovoga odluka na koju je uložena žalba se treba poništiti i imovinski zahtev podnosioca zahteva se treba odbaciti, pošto ovaj Sud i KIZK nema jurisdikciju za rešavanje ovog predmeta.

U smislu člana 3.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, podnosilac zahteva ima pravo na nalog Komisije za ponovni posed imovine ako podnosilac zahteva ne samo dokaže pravo nad nepokretnom imovinom već takođe i da on/ona nije u stanju da uživa to pravo iz okolnosti koje su direktno povezane ili rezultiraju iz oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine.

Odluka br. 109 Tehničke škole "Zenel Hajdini" u Uroševcu, od dana 06. decembra 1991. godine, kojom je podnosiocu zahteva dodeljen stan na korišćenje, koji se nalazi u Uroševcu, Lenjinova ulica br. 17, lamela "A", ulaz II, br. 4, u površini od 40,70 m², koja je negativno verifikovana, ne predstavlja valjani dokumenat za sticanje svojina u smislu člana 20. Zakona o osnovnim svojinsko-pravnim odnosima. Na osnovu ove zakonske odredbe svojina se stiče pravnim poslom, nasleđem i na osnovu odluke javnog organa kako što je predviđeno zakonom.

Žalilac nije bio u stanju da dostavi kupoprodajni ugovor stana u smislu člana 16-29 Zakona o stanovanju (Službeni list RS br. 52/92,67/92,33/93,46/94 i 49/95). Na osnovu ovih odredbi korisnik stana u društvenoj svojini je mogao kupiti ili privatizovati ove imovine. Žalilac nije predstavio dokumente na osnovu kojeg bi se potvrdilo njegovo svojinsko pravo nad imovinom koja je predmet imovinskog zahteva. U slučaju da se zaključio sličan ugovor isti bi momentalni bio legalizovan od strane nadležnog suda u smislu odrede člana 4, stav 2 Zakona o prometu nepokretnosti – overa ugovora pred nadležnim sudom je konstitutivni elemenat. Svojina se ne može steći bez overe ugovora pred sudom, na osnovu člana 20. Zakona o osnovnim svojinsko-pravnim odnosima.

Na osnovu administriranih dokaza i potvrđenih činjenica smatra se da podnosilac zahteva nije dokazao da je bio vlasnik imovine u zahtevu pre oružanog sukoba u 1998./1999. godini te i da je ova imovina još uvek u društvenoj svojini. U smislu člana 3.1 (a) UNMIK Uredbe 2006/50 jedino svojinski zahtevi u vezi privatne imovine se mogu rešavati ovom uredbom a ne svojinski zahtevi nad društvenom svojinom. Prema tome ovo pitanje ne spada u okviru nadležnosti KIZK kao i Vrhovnog suda.

Na osnovu gore navedenog, u smislu člana 198., stav 1 ZPP i člana 3.1 (a) UNMIK Uredbe 2006/50 odluka KIZK povodom imovinskog zahteva u pitanju se treba poništiti i imovinski zahtev odbaciti pošto isti ne spada u okviru nadležnosti KIZK i Suda.

Troškovi postupka:

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 Administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-079, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom. Međutim, isti izuzeci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom. Prema tome, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK-3. oktobar 1987. godine) i AN 2008/02 Sudskog saveta Kosovo o Ujedinjenju sudskih taksi koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem.

- sudska tarifa za ulaganje žalbe (član 10.11 AN 2008/2): € 30
- sudska tarifa za donošenje presude (član 10.11, 10.15, 10.21 AN 2008/2): € 30;

Ove sudske troškove će snositi žalilac/podnosilac zahteva pošto je isti podneo neprihvatljiv imovinski zahtev. U smislu člana 46. Zakona o sudskim taksama, kada je lice sa prebivalištem ili boravištem u inostranstvu obavezno da plati sudsku taksu završni rok za uplatu iste ne može biti manji od 30. dana a ni veći od 90. dana. Sud je odlučio da završni rok u ovom predmetu bude 90. (devedeset) dana. Član 47. stav 3. predviđa da u slučaju da stranka ne plati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, ista će trebati da plati novčanu kaznu u iznosu od 50% od iznosa kazne. U slučaju da stranka ne isplati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, sprovedeće se prisilno izvršenje.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079, ova presuda je konačna i primenljiva i ne može biti osporena korišćenjem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Anne Kerber, EULEX predsedavajući sudija

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar